

Miljøstyrelsen
Tolderlundsvej 5
5000 Odense C

31. august 2020

Sendt til mst@mst.dk og neama@mst.dk

Kosmetik- og hygiejnebranchens høringsvar til Miljøstyrelsens rapport ”Kortlægning og risikovurdering af siloxaner i kosmetiske produkter”

Kosmetik- og hygiejnebranchen har modtaget Miljøstyrelsens høring vedr. Kortlægning og risikovurdering af siloxaner i kosmetiske produkter, og har følgende bemærkninger til udkastet.

Formålet med rapporten og relevans

Rapports formål at opbygge viden om brugen af siloxaner i kosmetiske produkter samt hvorvidt disse udgør en risiko for miljø og sundhed. Siloxanerne D4, D5 og D6 er i dag underlagt regulering i form af forbud eller begrænsninger. Grundet regulatoriske tiltag og udfasningen af D4, D5 og D6, må det antages at rapporten ikke kan give et retvisende billede af brugen af siloxaner i kosmetiske produkter samt hvorvidt disse (fortsat) udgør en risiko for miljø og sundhed. Desuden viser resultatet af spørgeskemaet, som industrien har besvaret til brug i rapporten, en tydelig tendens til udfasning af disse ingredienser i kosmetik. Derfor undrer det os, at Miljøstyrelsen vælger at bruge så mange ressourcer på en kortlægningsrapport.

Målgruppe

Det nævnes, at der er stor fokus på produkter til børn og gravide, så disse kundegrupper ikke udsættes unødigt for siloxanerne. Inden et produkt kommer på markedet, udfører producenten en omfattende sikkerhedsvurdering, hvor alle forventelige anvendelser tages i betragtning. Dvs. at sikkerhedsvurderingen for en shampoo omfatter, udover vask af hår, også vask af krop samt hårvask på børn. Dette er et krav i Kosmetikforordningen.

Udvælgelsen af siloxaner og produkter

Vi er kritiske overfor den metode og de kriterier, som lægges til grund for udvælgelse af produkter til videre analyse. Udvælgelsen af produkterne er baseret på Forbrugerrådet Tænk Kemi's app ”Kemiluppen”. Ud fra denne er produkter, der er blevet scannet flest gange, blevet valgt til analyse. Det er dog ikke det samme som at det er de produkter, der købes flest af på markedet. Derudover stiller vi spørgsmålstegn ved, hvorvidt Kemiluppens liste over kosmetiske produkter indeholdende siloxaner er repræsentativ for alle kosmetiske produkter indeholdende siloxaner på det danske marked, da der kan være sket udvikling i produkternes indholdsstoffer jf. reguleringen af stofferne.

Derudover mener vi, at det er kritisabelt at en myndighed anvender et værktøj udviklet af en privat forbrugerorganisation til kortlægning af brugen af siloxaner i kosmetiske produkter. Via strekkoden kan forbrugeren scanne produktet og få informationer om indholdsstoffer i kosmetiske produkter. Miljøstyrelsen antager, at strekkodens informationer er opdateret med produktets indhold. Kosmetikvirksomheder kan have ændret i ingredienssammensætningen uden at ændre strekkoden. Det er således problematisk, at Miljøstyrelsen ikke stiller sig kritisk overfor indsamlingsmetoden, særligt da Kemiluppen ikke kan angive koncentrationen af siloxanerne, der er anvendt i et givent kosmetisk produkt.

Kemiluppen skelner ikke mellem fare og risiko. Ved kun at se på ingredienslisten på et produkt, og ikke koncentrationen af de pågældende stoffer, så vil man få et fejlagtigt billede af, hvorvidt et produkt er problematisk eller ej. I den sammenhæng vil vi også gerne gøre opmærksom på udfordringen ved at tale om "problematiske kemi", som nævnes allerede i forordene til rapporten. Kosmetikforordningen fastsætter, at ALLE produkter på det europæiske marked skal være sikre at anvende for forbrugerne. Det betyder, at samtlige produkter har gennemgået en sikkerhedsvurdering, hvor ingredienser, koncentrationer, emballage og meget mere er blevet vurderet sikkert at anvende. Ingredienserne er desuden blevet vurderet af SCCS, så alle produkter indeholder ingredienser i koncentrationer, som SCCS har vurderet sikkert for forbrugerne.

Dertil kommer, at de analyserede produkter er købt igennem webshops, men det nævnes ikke hvilke webshops. Det mener vi er problematisk, da der potentielt kan være en fejkilde. Nogle af produkterne kan være udgået af produktion eller kan være produceret før forbud/begrænsning er trådt i kraft og via parallelimport solgt på det danske marked.

For hvert af de 12 stoffer er der udarbejdet oversigtstabeller (bilag 1) over, hvilke produkttyper det specifikke stof anvendes i. Ud fra disse tabeller prioriteres de produktkategorier, hvor risiko for forbrugere og miljø vurderes størst. Prioriteringen af produktkategorier forekommer ugenomsigtig og umiddelbart meget subjektivt.

Derudover bør Miljøstyrelsen vurdere om uafhængige konsulenter kan genskabe resultaterne ved gennemførelse af en lignende kortlægning og derved få samme resultater ud fra det nuværende metodeafsnit.

Gamle data

Da nye toksicitetsdata ikke findes for visse siloxaner, har man valgt at anvende data fra midten af 1960'erne. Der er sket meget ift. standardiserede analysemetoder de sidste 55 år og, og selvom det i rapporten er nævnt, at de gamle data ikke rigtig kan bruges til at konkludere på de nye analyseresultater, så har man alligevel valgt at anvende disse. Man bør være kritisk ift. brugen af (ældre) litterære kilde eller mangel på samme.

Oplysninger skal behandles fortroligt

Det er kommet os for øre, at Miljøstyrelsen ikke har behandlet informationer tilvejebragt som led i kortlægningen om produkter fortroligt, hvilket er under al kritik. Vi kan forstå, at lister over produkter, som er testet, er sendt til handlen med afkodning af produktnavne og producenter, så handlen har kunne se resultaterne fra de forskellige analyser nedbrudt på produktnavne.

Med venlig hilsen

Mie Ostenfeldt
Kosmetik- og hygiejnebranchen

